

स्वरोचिषस्तु चरितं जन्म स्वरोचिषस्य च ।

निश्चयं मुच्यते पापैः श्रद्धधानो हि मानवः ॥ ७ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे स्वरोचिषं समाप्तं ॥ ६७ ॥

अष्टवृत्तितमोऽध्यायः ॥

कौटुकिरवाच ॥

भगवन् कथितं सर्वं विस्तरेण त्वया मम ।

स्वरोचिषस्तु चरितं जन्म स्वरोचिषस्य तु ॥ १ ॥

या तु सा पद्मिनी नाम विद्या भोगोपपादिका ।

तत्संश्रया ये निधयस्तान् मे विस्तरतो वद ॥ २ ॥

अष्टौ ये निधयस्तेषां स्वरूपं द्रव्यसंस्थितिः ।

भवताभिहितं सम्यक् श्रोतुमिच्छाम्यहं गुरो ॥ ३ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

पद्मिनी नाम या विद्या लक्ष्मीस्तस्याश्च देवता ।

तदाधाराश्च निधयस्तन्मे निगदतः शृणु ॥ ४ ॥

यच्च पद्ममहापद्मौ तथा मकरकच्छपौ ।

मुकुन्दो नन्दकश्चैव नीलः शङ्खोऽष्टमो निधिः ॥ ५ ॥

सत्यामृद्भौ भवन्त्येते सिद्धिस्तेषां हि जायते ।

एते द्यष्टौ समाख्याता निधयस्तव क्रौष्टुके ॥ ६ ॥

देवतानां प्रसादेन साधुसंसेवनेन च ।

एभिरालोकितं विज्ञं मानुषस्य सदा मुने ॥ ७ ॥